

de două ori in septimana: Joi-a si
vineri-a; era candu va pretinde im-
portanti'a materielor, va esi de trei séu
de patru ori in septimana.

Prețulu de prenumeratiune,
pentru Austria:

anul intregu 8 fl. v. a.
dimetate de anu 4 fl. v. a.
patrariu 2 fl. v. a.

pentru Romania si strainetate:
anul intregu 12 fl. v. a.
dimetate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. core
spundinti si nostri, si de a dreptulu la Re-
dactiune Stationgasse Nr. 1, unde
sunt a se adresă si corespondintiele, ce pri-
vasou Redactiunea, administratiunea séu
speditura; câte vor fi nefrancate, nu se vor
primi, éra cele anonime nu se vor publica

Pentru anuote si alte comunicatiuni de
interesu privat — se raspunde câte 7 cr.
pe linia; repetitile se facu cu pretiu sca-
diutu. Pretiulu timbrului câte 30 cr. pen-
tru una data se antecipa.

Budapesta, in 28/16 aprilie 1874.

Sinodulu eparhiale din Aradu, in
sediintia sa de sambat'a trecuta, essecutã
un act de mare importantia, unu actu,
pe care ajunge a-lu numi, pentru ca se
a pretiuit de fie-care romanu intielitã
— dela Tisa de susa si pan' la Du-
narea de diosu! Pasindu la alegerea de
patriu episcopale pentru consistoriulu si
districtulu Oradei-mari, Sinodulu cu o
majoritate de 41 voturi dintre 47 a chia-
ratu la acelu postu pe dlu protopopu
alu Branului, Ioane Metianu din Zernesci,
pe acelasi, carele in noemvre anulu tre-
cutu, la alegerea de episcopu in Aradu, a
intrunitu 25 de voturi contra 34 ale dlui
papa de astadi.

Persón'a dlui Metianu, dupa cum ni
se spune, numai in diu'a premergetória
alegerei s'a adusu in combinatiune, atunci,
candu déjà se facusera ingagiamente in
alte partii, si cu tóte acestea, o conferin-
tia a domnilor deputati — abiã de o
mica óra a ajunsu, ca dlu protosincelu
Ardeiu Popu se-si retraga candidatur'a
si ca — asiã dicendu sinodulu intregu se se
dechiare pentru pré demnulu d. proto-
popu de la Zernesci.

Alegerea propriamente a avutu re-
sultatulu, cá din 47 voturi secrete, 41
s'au pronunsiatu pentru Metianu, 2 pen-
tru doi alti candidati, ér trei — pen-
tru nimenea. Aceste din urma de buna
séma vor fi fost cele mai de a dreptulu
si elietate in speranti'a lor.

Multi dintre domnii deputati aveau
noticia, cá era barbata domnilor —
prim-va acestu postu, de si de mare in-
semnetate, dar de — fórté slaba dota-
tiune (2400 fl.)? Insa deslucirile barba-
tilor ce conosu de aprópe pe parintele
Metianu, si cari fecera marturia solena,
ca parintele Metianu este unu barbatu
de atãt'a si astfelu de devotamentu bise-
ricescu-nationale, încãtu ori unde si ori
pe ce sacrificiu l'ar chiamã increderea
publica intru interesulu bisericeii si alu
natiunii, elu de locu nu va esita a se su-
bune votulu publicu.

In aceiasi dia sér'a, pre candu sino-
dulu se afã inca adunatu, sosira teleg-
rame din Sibiu ca resunetu la acésta
alegere Esc. Sa Metropolitanulu depesia
dlui Eppu Mirone Romanulu, dandu-si
voirea si chiar recomandatiunea sa, ca
protopopulu seu se tréca in alta functi-
une la alta diecesa; pe temeulu acestei in-
scripi parintele eppu binecuvéntã alege-
a sinodulu. — Dlu protopopu Metianu
depesia lui Babesiu astfelu:

„Respectele si multamit'a mea cea mai
ardiala venerabilului sinodu pentru onorific'a,
credere, care a o justificã, mi-voiu tiené de
principala detorintia a vietii mele.”

In fine dlu Visariomu Romanu de-
pesia lui Desseanu despre primirea cu
curia si chiar cu entusiasmu a acestei
alegere in Sibiu, prin care alegere se
considera de sigilata infratirea intre
Aradu si Sibiu!

Tóte trei aceste depesie se cetira
domnilor deputati si provocara cele
mai vivaci manifestatiuni de placere.

Atãt'a pentru asta data despre ace-
sta pré demnu si pré bine nemeritu actu
de venerabilului sinodu eparhiale din
Aradu. —

Budapesta, in 29 aprilie n. 1864.

De pe campulu de resbelu din Spania
se raspandesou sciri despre totu felulu de
focari si preparari, dar despre vr'o fapta
memorabile — nemic'a! —

In Frãncia adunarea nationale din Ver-
salia pausãdia, ér monarchistii si-continuu
intrigele si obrãsnitete!

Sesiunea Dietei imperiale a Germaniei
luni-a trecuta se incheia in Berlinu prin Im-
peratorele Vilhelmu in persóna. Diet'a in acé-
sta sesiune a facutu lucruri mari, a votatu
legi de cea mai mare insemnetate, a nume
pentru armat'a comuna a Imperiului, pentru
presa si pentru servitori bisericesci, de unde
a si seceratu reconosciint'a stepanului. —

In Viena senatulu imperiale votã in
ambele case tóte patru legile regulãtoie de
biserice. Este se se promulge aceste legi, apoi
se se proroge si acea de patria bine meritata
legaliatiune cislaitana. —

Junele principe domnitoriu alu Serbiei,
Milanu Obrenovicu, luni-a trecuta, insoitu de
o suita numerosã, mai alesu militaria, plecã
la Constantinopole, pentru de a se presentã
Sultanului, carele lu-astépta pregatindu-i o
primire dintre cele mai stralucite. In retor-
narea sa, principale Milanu, se dice cá are se
se abata pe la Bucuresci spre a se intelni cu
domnitoriu Carolu si spre a d'a vedutu a cu-
venita si patriei sale dupa mama. —

In fine luãmu cu placere conosciintã si
noi, despre numirea dlui Dr. Titu Maiorescu
de ministru la culte si instructiunea publica
in Romania. Dece avemu din colo peste Car-
pati cunoscuti si amici cari ni sunt aprópe
animei, apoi intru acesti-a primulu locu lu-ocupa
Titu Maiorescu, — nu numai pentru cele
mai intime relatii ce a costatu intru noi si
intru se iertatu parintelu seu Ioanu Maiorescu,
unulu dintre primii alteti literari si nazionali,
precum si intru familiile nostre, — ci si pen-
tru marea bucuria si interesare ce de 22 de ani
necurmatu am nutritu facia de escelentile
progrese ce — diligintele baietielu, si-
apoi agerulu june si acum energiculu barbatu a
facutu pe calea dezvoltãrei sale.

Precum deci atunci, candu despre dlu
Titu Maiorescu se respandiau faime rele, candu
persón'a sa era ospusa la grele banuele si
atacuri, nime, de sicuru nime, n'a sentitu mai
profunda dorere, de câtu noi; intocmai asiã
astadi abiã póte se semta cineva mai mare
bucuria pentru triumfulu sciintielor si me-
ritelor dlui T. Maiorescu. Credemu cá va fi
spre binele tierii si natiunii romane. —

Dlu T. Maiorescu este dintre toti barba-
tili de frunte de din colo — acela, carele dupa
tóte consideratiunile apartiene mai multu de
cãtu veri care altulu, in asemenea mesura
Romaniei ca si Transilvaniei. Densulu, ca se co-
respunda indetoririlor sale naturali si morali,
va trebui se-si indrepte atentiunea spre tóte,
se tiena contu de tóte. —

Budapesta, in 29 aprilie n. 1874.

Delegatiunile dualismului austro-magia-
ru tienu asta data sediintie pentru satorirea
bugetulu comunu pe 1875 — aici la noi, si
dlu c. Andrássy, more conveto — s'a grabitu
a li presentã „Cartea cea rosia,” adeca colec-
tiunea de acte diplomatece, prin cari dorese
a dovedti representatiunei comune a monar-
chiei, cumca activitatea sa in anulu espiratu
a fost la naltimea oficiului seu.

Cea-ce ni se spune despre spiritulu ce
predomnesce intru domnii delegati — e:
multa nepasare si pucina buna sperantia; ér
despre cartea rosia opiniunea generale — e,
cã nu cuprinde nemic'a de interesu politicu.
Ori câtu de vasta este ea, (117 pagine, in 4º
mare,) mai tóta se refere la interese comerciali
si asiã — cu aceste pucine observatiuni potemu
se trecemu si noi de ocamdata peste intrég'a,
si Delegatiune, si cartea rosia. —

Sassii din Transilvania — nu se glu-
mescu cu deputatii lor de la Diet'a Ungariei.

Toti câtu au parasitu program'a nationale,
pentru d'a nu se desface de partita guvernii-
lui, unulu dupa altulu primescu votu de ne-
incredera din partea alegetorilor si provo-
cãri, ca se-si depuna mandatulu.

Asta data dlu Friedrich Schreiber este,
despre carele scriu foile, cá dupa astfelu de
conflictu cu alegetorii sei, si-a dechiaratu de-
punerea mandatului.

De asemenea credemu, cá merita a fi
atinsu, cum intieleptii sassi, cari de siepte
ani in cóci totu siovaira, si mereu ne cártira
pre noi cei din partit'a nationale-opositionale,
fresce totu pentru de a se recomandã pe sine
niolochulu magiaru, — astadi si ei si-dedera
parol'a, d'a alege in locul celor demisionati,
pre ei mai aprigi nationalisti opositionali!
Astfelu in locul dlui Schreiber este se se
aléga faimosulu antagonistu alu magiarismu-
lui G. Bausnern. Dupa „P. Lloyd” epistole
anonime de ale sassilor numescu pre magiari
„barbarii pusteloru” si condamna pre depu-
tatii sassi, cari aréta simpatia catra acesti
barbari!

Póte óre se fie o justificare mai eclan-
tãntã a tienutei nostre nationale de la 1869
in cóci, de câtu esemplulu de astadi alu isto-
riciloru prudinti si cercumspecti din Transil-
vania?! Esperintiã ce sassii o gustara estu
timpu, noi am facutu la 1868. Sassii atunci
se faceau orbi pentru periculu nostru; noi
— inca de atunci am prevediutu neacasulu lor
de astadi.

Némtiulu — are mai multa invetiatura,
dar romanulu de buna séma mai agera pre-
vedere. Dovéd'a e — credemu invederata. —

Candu noi luãmu aceste notiie despre
portarea sassilor facia de deputatii lor de
la Dieta, nu póte se nu ni vina a minte dlu
Bonciu alu nostru. DSA, deputatulu nationalu
opositionale alu Buteniloru, din comitatulu
Aradului, septeman'a trecuta, cu ocaziunea
desbateriloru asupra legii pentru notariatele
publice, scolandu-se spre a aperã unu
amendamentu ce cerea ca notariulu publicu se
scia si limb'a poporatiunei din cerculu seu,
ér nu numai cea magiara, afã cu cale, — de
buna séma ad captandam benevolentiam
stepanitoriloru, a se servi de niscari argu-
minte ce isbiau si denunciau partit'a nationale
si pre credintiosii ei. Domnii magiari si ma-
giaroni lu-aplausera, dar fruntasii cercu-
lui seu de alegere se sentira reu batjocuriti
si grabira a-i notificã prin telegrafu despla-
cerea lor; ér dupa cum nóa ni se anuncia,
prin intregu cerculu s'a pornitu o agitatiune
amara, carea pretotindenii respica indignatiune
pentru blamarea programei nationale prin-
tru unu deputatu alesu pre basea acelei-a.

Dlu Bonciu se fie respunsu indata ami-
ciloru sei de mai nainte, cá este gat'a a-si de-
pune mandatulu.

Mai afundu nu voimu se intrãmu asta
data in cestiune, ca se nu preocupãmu nici
intr'o parte. Atãt'a nu potemu se retacemu,
cã — cam de multu vedemu pre dlu Bonciu
cu inca unulu séu doi amici ai sei — sla-
bindu de la program'a nationale; noi insa am
tienutu aceste aparitiuni de simtôme trecetó-
rie, de sintóme ale neconstãntei séu legãrii
de astadi a spiritelor slabé, si am asteptatu
de la timpu retornarea lor la seriositatea
programei; si acésta a fost caus'a pentru care
nu am amintitu pana acuma cu nici unu cu-
ventu de aceste siovairi. —

Dupa scirile ce avemu din Viena si de
la Sibiu, pe dominéca cea mai de aprópe este
se se celebredie consacrarã parintelui
Bendella din Bucovina de episcopu — prin
metropolitulu nostru Procopiu, cu assistintia
ambiloru episcopi din Aradu si Caranse-
besiu. —

De la sínodulu archi-diecesanu din Si-
biu cea mai imbucuratória scire ce avemu, e
cã acolo partitele ce de ani au sfasiat si a-
maritu discusiunile si ingreuiatulu lucrãri, totu
de o data inveniuandu si press'a si poporatiu-
nea nóstra, si facendu mare placere contra-
rilor nostri nazionali si confesionali, — prin
interveniri si mediloeiri binecuvéntate, s'au
apropriatu si impacatu — joi-a trecuta, in
modu fratiescu, de unde apoi au urmatu mai
rapede deliberare si deslegare asupra tuturor
obiectelor sinodali, in câtu sambata dupa
médiadi a potutu urmã incheiarea sediin-
telor.

Precum se afirma, totu din acestu in-
cidinte s'a datu si „Telegrafulu Romanu” o
directiune, cea mai intieléptã si démna de unu
organu bisericescu oficiale, care directiune
deca se va urmã cu rigóre, de sicuru acésta
foia va deveni aceea ce ea dupa destinatiunea
ei trebuie se fie, si ce noi din anima dorimu ca
se fie! —

Dupa o scire ce ni aduce „Zashtava”
dlui Militiciu, in Carlovetiu incependu de la
21 aprilie n. pana la 25 s'au tienutu sediintie
delegationali in cause de despartire ierarhica
si s'au decisu tóte cestiunile câte de doi ani
s'au deslegatu prin Delegatiunea nóstra si
asteptau deslegare si din acea parte. A fost
intr'adeveru supremulu timpu; cáci mai de
prin tóte comunele mestecate conflictele si
plansorile devenisera de mai suferibili, si si-
nódele nostre de curendu de nou decretasera
gravamine in acésta privintia pana susu la
Tronu. —

Budapesta, in 28 aprilie n. 1874.

In nrulu precedinte, articolulu din frun-
te alu foii, unde vorbirãmu despre decisiunile
ambeloru sínóde eparhiale din Aradu si Ca-
ransebesiu in privintia fonduriloru comune,
de a supra in colón'a a 3-a, insirandu pre cei
patru domni deputati, cari in comisiunea
mista din Temesiora au sustienutu principiulu
de comuniune si administrare impreuna a
fonduriloru, ér in sinodu au abandonatu acelu
principiu si au votatu pentru despartirea si
impartirea fonduriloru, prin eróre de tipariu
s'a pusu numele Babesiu, in locu de —
Belesiu.

Nu Babesiu, carele — dupa cum se vede
si dupa cum se scie si in decursulu aceluasi
articlu, atãtu in comisiunea mista din Teme-
sióra, câtu si in sínódele dela Caransebesiu
si Aradu a luptatu in fruntea celor de prin-
cipiulu comuniunii si administratiunei im-
preuna, — nu densulu ci dlu protopopu Be-
lesiu a fost carele cu Laz. Ionescu, Bonciu si
Aless. Popovicu, in momentulu decisiya au
recesu de la votulu lor din Temesiora.

Acésta am fost detori a rectificã. —

Unde amu ajunsu!

Budapesta, in 15/27 aprilie. —

Cine n'a observatu de 7 ani încóci
sfortiãrile domnilor magiari, pentru
d'a-si fundã predominarea in Oriinte? Cine
nu-si aduce aminte de apucaturele —
acusi diplomatice-rafinãte, acusi violinti-
brutali si finantialminté ruinãtoie de
sine — ale politiceii nostre dualistice fa-
cia de vecinii nostri despre Oriinte, fa
nume facia de Romania si de Serbia!
Cine nu scie, cá drumulu de feru magiaru
orientale, atãtu de scumpu si nefericitu,
unulu dintre isvórale calamitatiloru ce-
loru mari ale tieré, de la urdiria lui si
pana astadi, n'a avutu altu scopu, de câtu
a inlesni si asecurã presiunea elemen-
tulu magiaru cu totu pondulu seu, plus
germanismulu ce-i stã la dosu, asupra
popóralor mai mice din Oriinte, popó-
ralor ce desuda intru eluptarea auton-
miei lor nationale si scuturarea jugulu
turcescu!

Atâtea sacrificia a adusu, atâtea in- cordări a facutu stepanirea magiara spre acestu scopu gigantic, încātu — deca in urm'a urmeloru s'ar dovedi, că sco- pulu totu nu se pôte ajunge, apoi cor- pulu magiaru-nationale ca enervatu si totalminte ruinatu are sè cada la pa- mentu — dóra pentru generatiuni, dóra si pentru totu de a un'a!

Nu ne bucuramu de acèsta trista eventualitate, si — deca — domnii ma- giari de la putere n'ar fi îndreptatu po- litic'a acèst'a din capulu locului si in contra elementulu romanu, in contra es- sistintiei, emancipàrei si organizàrei sale nationali, — din sufletu curatu ne-ar doré fiasculu ce astadi ni se impare ne- avitabile.

Deca natiunea magiara consultá mai multu legile naturei, de câtu interesele momentulu; daca ea, pentru scopurile sale de viéti se reuniá cu elementele vecine de acelesi scopuri, ér nu cu unu elementu tocmai contrariu acelorasi; -- atunci elementulu magiaru astadi nu érá celu mai pocitu in intregu Oriintele, ci elu deveniá punctu de cristalisatiune intre popórale aspirátorie la libertate — de la Laita pan' la Nistru si Marea né- gra, si pan' la Adria si Archipelagu!

Dar sórtea si — bagu-séma laco- m'á domniloru, séu omeniloru peste totu, a vrutu altfelu; magiarii alergendu or- bisu dupa unu scopu mare, intipuitu, au perdutu cu totulu din vedere pre celu adeveratu, possibile, colectivu.

Drumulu de feru celu scumpu, ce petrunde dela Orade prin Transilvania, culegendu si legandu fractiunile magiare, — la Brasiovu a datu cu capulu de unu pa- rete tare, unde lumea crede, că mai cu- rendu se va sparge capulu de câtu pare- tele, si atunci, acelu drumu de feru, in locu sè fie o binecuvéntare, va fi tocmai contrariulu pentru natiunea magiara!

Intr'aceea drumulu de feru romanu, celu-ce ca unu cercupotericu im presóra Transilvania de la Suciava si pan' la Ro- siava, se apropia de finitu. Pe tómn'a cea mai de aprópe, monstrulu de feru, cu sange de focu, ce se dice „locomotiva“ se va preamblá cu repediunea fulgerulu, si tragendu dupa sine povara de dieci de mii de cantare, de la unu capetu es- tremu alu statulu romanu pon'la cela- laltu, 1000 si mai bine de kilometre!

Lumea finantiara, comerciale si in- dustriale din Europa intréga, dar mai vertosu de la noi si din Germania, cere cu intetire si imperiositate legatur'a linieloru nóstre cu ale Romaniei. Domnii magiari — si ei o dorescu, o ceru, o pretindu cu tóte medilócele, dar — colo la Brasiovu, la centrulu liniei romane, la punctulu celu — evidentminte mai daunosu si periculosu pentru interesele Romaniei, firesce — totu intru interesulu scopulu originale alu domniloru magiari. Romania — incetisioru, observandu si ea acestu scopu, reziste din tóte poterile in contra veri-ce felu de presiune din afara si din intru, si — avisiédia pre staruitoru la punctulu naturale de junctiune, la Vercerova-Orsiova. Lumea finantiale, comerciale si industriale — recunósce indreptatirea votulu romanu si staru- iesce si din parte-si pentru acèsta juncti- une — cu intetire. Domnii magiari sunt — in perplessitatea cea mai mare!!

Totu cautu sè recunósca absolut'a necesitate, precum si urgentia acestei junctiuni la Orsiova; toti sentu cu amaru neposibilitatea — nu numai d'a essoperá, dar mai vertosu d'a essecutá curendu legatur'a la Brasiovu, sèn dora la Otuzu: dar tocmai in acèsta recunosciintia si in acèsta sentire se cuprinde amarulu si necasulu, prevederea fiasculu fatalu alu intregu politice gresite, intregulu scopu desiertatu.

Deca vom pricepe acestea, precum credemu că astadi fie-cine trebue sè le pricepa, apoi ni vom poté esplicá confusiunea de ideie si de planuri, cu cari dejá incepu a debutá faptoru momentani ai statulu ungurescu.

Calamitátile finantiale au datu tier'a nóstra Ungaria préda bancariloru din Austria si din Germania. Acesti bancari

au nu numai legature intre sine, ci óre-si cumva se concentra in Societatea asiá numita francesa a drumuriloru de feru austriace, o societate, pre care stepani- rea magiara, pentru scopuri parteculari magiare, a protegiat'o mereu, si carea astadi, a devenitu prim'a putere straina finantialminte domnitória pe teritoriulu Ungariei. Acèsta societate, unic'a care intre imprejurárele fatali de astadi dis- pune de bani in abundantia, cere conce- siunea d'a cladí lini'a drumulu de feru de la Temesiora prin Caransebesiu pon'la Rosiava si Vercerova, si cu tóte mediló- cele si prin tóte concessiunile sale face presiune asupra guvernulu magiaru. Acest'a — repetimu, — sente necesitatea, nevoi'a chiar, dar — vede si perichulu!

Si in acèsta cumplita perplessitate — ce dice, cu ce argumentu se apera organulu guvernulu magiaru, „P. Lloyd“ de bancari din Viena si Germnia?

Cetiti articulu de fondu din frun- tea nrulu de dominec'a trecuta, (97.) si véti vedé negru pe albu:

Prin presiunea vóstra, bancariloru, ne aduceti la o nevoia finantiale, carea póte sè ne puna intr'o stare d'a nu satis- face detorieloru nóstre de stat; dar voi aveti obligatiunile nóstre de stat in mani, si asiá voi o sè fii pagubiti in prim'a linia! Adeca: fie-vi mila, crutia-ti-ne; căci altfelu — facemu crida! La atá'a am ajunsu. —

In minutulu de incheiere a articulu de mai susu, prin mana amica din Viena ni se recomanda specialei atentii o espeptora- tiune in articulu de fondu alu lui „Osten“ de dominec'a trecuta, unde — dupa „P. Lloyd“ se constata, cumca intre guvernulu magiaru si intre societatea drumuriloru de feru au- striace-do-stat, dejá s'au inceputu negocia- tiunile pentru junctiuni. Amentitul articulu de fondu redica unu fomale protestu in contra supositiunei, că caus'a de junctiune s'ar poté regulá in Pesta cu dlu Hansemann, agintele lui Bleichröder din Berlinu. „Terenulu legitimu alu acestei cause este transactiunea internati- nale in Viena si Bucuresci, intre Andrassy si Roerescu.“ Noi, in acèsta privintia suntemu de acordu cu „Osten.“ Negociatiunile intre Pesta si Bleichröder, deca ele intr'adeveru se vor fi facendu pre-alabilmente, nu le potemu esplicá de câtu de comploturi spre scopulu fortiárei Romaniei, si — tare ne tememu, că alu loru rezultatu va fi: sporirea cu un'a a sinama- giriloru magiare.

Acesti domni ai nostri — mereu se do- vedescu necorigibili! Perveniti la culmea fatalitátiloru si perplessitátiloru, nici aci nu renuncia o data la politic'a loru cea prósta si violinte facia de popórale egalmente indrep- tatite cu ei! —

Aradu, in 27 aprile n. 1874.

Aséra, la casele zelosulu nostru conce- tatienu de aici G. Dogariu, in localitatea ce Dsa a binevotu a o dá la dispusetiunea Reu- niunei teneriloru nostri de la studia, se tienú — dupa ani (!) si dupa atâtea provocári si banuele publice, (!!) o siedintia a Directora- tulu Asociatiuni literarie pentru cultur'a poporulu romanu.

Acèsta siedintia, asiá dicendu improvi- sata de dlu direttore primariu Ant. Mocioni, carele espresu spre acestu scopu se infaciá in mediloculu nostru, — decretá categoricu convocarea Adunării generalé a Asociatiunei nóstre pre diu'a de luni in 3/15 iuniu a. c. adeca de acum in siepte septemani.

Dar nu numai atát'a rezultatu a avutu acèsta siedintia directionale, ci — fiindu că in timpulu de cinei ani, de candu nu s'a mai tienutu adunare generale si — asiá dicendu, de candu s'a lasatu mórtá si asociatiunea si Directiunea ei, nu se mai sciá nimic'a nici despre averca, nici despre bibliotec'a si actele si efect-le asociatiunei, ba nici de vr'unu notariu si economu, ca ingrigitoriu de acelea, — s'a facutu substituire in acèsta privintia, alegendu-se dlu adv. Ioanu Belesiu de notariu si dlu docente Petru Popoviciu de economu provisoriu, cu insarcinare, ca sub conduce- rea directorulu secundariu si cu assistintia membrulu G. Dogariu, se caute, adune, regu- ledie si conscrie intr'unu inventariu tóte actele, efectele si averile asociatiunei, sè le iée in posesiune, pentru de a poté dá séma despre tóte naintea adunării generalé!

In fine — cassariulu asociatiune i dlu T. Serbu a presentatu starea cassei, despre care atáta vorba, atátea banuele s'au latitu in publicu!

Dupa aretarea facuta, in Cass'a de eco- nomfi se afla depusi bani gat'a 3636 fl. 61 1/2 cr. v. a. si cu cametele de mai multi ani. Afa- ra de acèsta averea securu asemenea garantate sunt mai multe obligatiuni private, despre cari insa in pripa nu s'a potutu face aretare essacta. —

Astfelu se póte sperá, că — candu-va afacerea asociatiunei se va aduce in regula si activitatea ei — dóra se va resuscitá.

Necesitatea stabilirii definitive a ortografiei.

Renumitulu gramatistu germanu Heyse, profesore de limb'a si literatur'a germana la universitatea din Berlinu, scrisu in foi'a peda- gogica „Deutsche Lehrer Zeitung“ unu ciclu de articli despre necesitatea reformării orto- grafiei germane. In nrulu ultimu alu numi- tei foi, renumitulu literatu scrie:

„Necesitatea de a reformá ortografi'a germana este atátu de recunoscuta, încātu voidu cineva a mai vorbí despre aceea, ar perde numai cuvinte in zadar. Intrebarea insa, cum sè se facea acea reforma, cum sè ajungemu la deplin'a uniformitate si modulu mai usioru si practiculu alu ortografiei germa- ne, intrebarea acèst'a este Rhodus, unde tre- buie saritu si unde inca nu lipsescu a se face sarituri gresite.

„Nime nu póte negá că confusiunea pe terenulu ortografiei a crescutu. Fie-care con- sumu la intrebarea acèst'a si lucra pre unu campu micu, fora d'a avé unu prospectu pres- te intregulu. Lucrul ar fi cu multu mai pu- tienu dificile, daca amu fi numai restrinsi la punctulu de vedere ce s'a adoptatu dela Grimm in còcia. Insa nu e numai atát'a.

„Pana candu nu ne vomu emancipá de opiniunea eronata, carea stiene, că cercetá- rile istorice-gramaticali stau in raportu in- timu cu ortografi'a, pan' atunci nu vomu in- aintá de felu cu ortografi'a nóstra.

„Acèst'a a probat'o de ajunsu scól'a isto- rica. Cu tóte acestea multi nu vor sè cunoáca adeverulu, de multe ori din cauza numai, căci sunt preocupati de aparint'a sistemulu scientificu, in carea se imbraca ortografi'a curatita prin cercetárele limbistice. Ar fi insa timpulu, casi celu mai devotatu apostolu alu scólei istorice sè intieléga, că aceea nu are nici unu dreptu de a influenciá asupra ortografiei de astadi. Ina- inte de tóte scól'a istorica e pré tinera si noi nu potemu acceptá, dupa cum se exprimo fórte modestu si Grimm, pana candu se va severá calea, carea este astadi inceputa. Dar calea aceea nici nu se va poté severá: isvo- rale nóstre sunt pentru aceea pré nesecure, productiunea nóstra literaria e pré intrerupta si necoerente, de câtu sè face possibile a se statorí nesce legi pentru limba, cari sè fia neresturabili si sè nu fia supuse la atáte exceptiuni. — Cercetárele istorice-gramaticali nu au sè prescria legi pentru ortografi'a, de óra ce dezvoltarea limbei a inaintatu multu peste grafica, preste modulu de a scrie.

„Scrisórea este unu midilocu de comuni- catiune, nu numai pentru invetiati, ci si pentru poporu. Cu câtu deci acestu midilocu va fi mai simplu, mai practicabile, cu atát'a va fi mai usioru de a se invetiá manuirea lui. De óra ce insa invetiatori au sè invetie, cum sè se manúesca acestu mid-locu de comunicatiune, (scrisórea,) urmédia pré firesce, că ei inca sunt chiamati a vorbí la cestiunea stabilirii defi- nitive a ortografiei. Nimica nu ne póte luminá mai bine in privintia acèst'a, decâtu obser- vatiunile, ce le facu scolarii cugetatori in contr'a reguleloru ortografice. . .“

Éta ce dice renumitulu invetistu ger- manu in privintia ortografiei limbei sale, a limbei ce de seculi se perfeptiunea si se cultiva de barbati adeveratu invetiati si ge- niali. Dar noi romanii ce sè dicemu despre ortografi'a, séu mai bine — despre ortog- rafiile nóstre?! Simtimu si noi necesitatea de reformare a ortografeloru nóstre? Séu, daca nu de reformare, celu putienu de uniformare a ortografiei romane? Intr'adeveru, nu póte fi romanu, care sè nu doréca din totu sufletulu uniformitatea ortografiei nó- stre, uniformitatea in modulu d'a scrie. Căci ti-se redica perii'n capu, candu iéi a mana — nu

tóte cártile, căci acèst'a e absoluta imposibi- litate — ci diariile romane, atátu cele din ocoi, câtu si cele din colo de Carpati, si le asemeni unele cu altele. Câte diaria, atátea ortografi'e, atátea moduri de scriere, d'a scrie „bine si co- rectu.“ Adeca: quot capita, tot sensus. Câte capite, atátea pareri, atátea direptiuni. Unulu dice „hois,“ altulu „cea,“ unulu „i,“ altulu „ho!“ si asiá mai departe pana — potemu dice, ad infinitum. —

Noi, mai multu de câtu germanii, tre- buie sè ne ngrigimu, trebue sè ne nforamu de confusiunea pre terenulu ortografeloru nóstre, carea pare că crece pré di ce merge. In Romania, in tocmai ca la noi, daca apare vr'o fóia nóua, nu imita nici una ortografi'a din cole intrebuintate de cele vr'o 40 de foi, ci creéda alt'a dupa capulu si placulu seu care de care mai desiucata. Unele mergu pan'a scrie „ce“ „que“ care — „quare,“ scl. —

Ne disputamu despre principia; pre- candu ar trebui sè scimu, că in multe cestiuni nu numai „de gustibus,“ ci si „de principiis non est disputandum.“ Ceea ce ar trebui sè facomu, este: sè nentielegemu, sè facomu concessiuni unii altora, atátu cei de principiu acèst'a, câtu si cei de principiu celalaltu; sè pasimu in fine la o conventiune ratiuna- bile, daca e sè ajungemu la o uniformitate in modulu de a scrie toti romanii. Areopagulu nostru literariu pan'acuma n'a facutu mai nimic in acèsta privintia.

Daca se póte dice, că vr'o limba a in- naintatu in dezvoltarea sa multu preste gra- fica, aceea se póte dice cu drepta cuventu despre limb'a romana. De aci provine, că o parte insemnata din materialulu si din forme- le limbei nóstre nu vreu sè intre in strim- tórea reguleloru chiar ale acelorai mai pre- tentiósse sisteme ortografice; si partinitoru acestora, pentru a scapá din perplessitate, si- impunu sarcin'a de a demonstrá, că acelu mate- rialu si acele forme ale limbei, cari nu intra in regulele loru ortografice, sunt spurie, sunt straine, nu sunt nascute din sufletulu si cor- pulu limbei nóstre, prin urmare sunt de indreptatu séu de lapedatu. — Sciintiele naturali inca au avutu sórtea de a fi indesu- te unu timpu óre-care in sisteme construite a priori, in sisteme maestre; natur'a insa a fost mai tare, ea a spartu acele sisteme si a si- litu pre invetiati sè ié calea inductivnet, — construedie sistemele loru dupa productele naturei. Calea acèst'a este cea adeverata pen- ru statorirea sistemeloru in tóte sciintiele omenesci.

Totu respectulu barbatiloru nostri in- vetiati, cari prin studiulu loru revérta lumi- na preste trecutulu limbei nóstre! Respectu insa, si respectu multu mai mare limbei nó- tre armoniósse, limbei frumoáe si copióse ce vorbimu! Respectu in fine postulatu, si potemu dice, imperativulu categoricu alu timpulu nostru: a face nu numai generati- nea tinera, ci si pre adulti a scí manuí cetirea si scrisórea!

Este unu adeveru, care nu se póte destulu repeti, că scrisórea e unu midilocu de comu- nicatiune, nu numai pentru invetiati, ci — pre- cum pré bine dise invetiatu Heyse, si pentru cei neinvetiati, pentru poporu, daca nu vremu sè monopolisámu cetirea si scrierea pentru clas'a invetiatoru.

In diu'a de astadi dara, candu se cere respandirea culturei pana si in stratele cele mai de diosu ale societáti, nu ar fi numai ne- prudente, ci criminale chiar a face, a octró o sistema ortografica neaccessibile pentru po- poru. Cei ce au avutu nenorocirea de a eredi din timpurile feudali, candu cultur'a érá unu apanagiu eschisivu alu aristocratiei, cei ce au avutu, dicemu, nenorocirea de a eredi din timpurile acelea sisteme de ortografie croite pentru invetiati, se silescu astadi din tóte poterile de a le simplicá si prin urmare de a le face aplicabili si in viéti'a poporulu. Si noi, democrati in tóte pretensiunile nóstre, sè tie- nemu la nisece sisteme de ortografia, cari nu- mai in viéti'a poporulu nu se vor poté sus- tiené?! Pentru ce?

Inca o intrebare. Óre invetiatoriloru romanu sè nu li se dee nici decum cuventu la stabilirea ortografiei nóstre? Dreptulu acèst'a póte sè li se dispute, sub cuventu că, ce sunt ei pre langa cutari si cutari barbati invetiati, cari au petrecutu dieci de ani in scrutatiuni istorice-gramaticali. Ei bine, póte sè li se de- nege dreptulu de a concurge si ei la stabi- lirea ortografiei; dar in casulu acèst'a

12 participanti, restituindu
din imprumuturi . v. a. 54,514 fl. 96 cr.

Remanu deci cu finea
anului 1873

1951 participanti cu unu
credit presté totu de . 164,633 „ 71 cr.

Fondulu de garantíe alu
reuniunilor n'au urcatu dejá
la cifr'a de 43,590 „ 50 cr.

In acestu ramu n'avemu de inregistratu
nici o perdere; cáci daca institutiunea reu-
niunileru ofere presté totu prin solidaritatea
participantiloru mai multe garantíe de-
cátu alte operatiuni, apoi la noi acele garan-
tie essistu in mai mare mesura ca la alte ase-
meni institute. La acestea contribuiriile par-
ticipantiloru pentru fondulu de garantíe
suntu de comunu de 50%, ér la noi acele sunt
de 20% ale creditulu fipsatu. — Afara de
aceea pretensiunile institutulu mai sunt
asecurate si prin o supragarantia ipotecaria.
In declaratiunea sa fie-care participante
trebuie sè dee institutulu si o garantia ipo-
tecaria.

II. Depozite spre fructificare.

Totalulu depuneriloru
de capitale spre fructifi-
care a fostu de 143,157 „ 06 cr.
Din acestea s'au redicatu . 72,989 „ 94 „

starea loru cu 31 dec. 1873

fú de 70,167 „ 12 cr.

Considerandu, cá suntemu in celu d'an-
taiu anu de operatiuni si cá anii nefructiferi
si calamitatea financiara din acestu timpu mai
curendu restrinsera pe ómeni a-si redicá de-
punerile, decátu a le immulti, pre cum acést'a
intr'adeveru s'a vedíutu la cele mai multe in-
stitute: credemu, cá starea acestu ramu e
multumitória si cá ne dá tóta sperantia de
o desvoltare avantagiósa in venitoriulu celu
mai de aprópe.

III. Escomptulu.

In decursulu íntregulu
periodu s'au escomptatu
la institutulu nostru

1340 schimburi in valóre
totala de 890,396 „ 63 cr.

Din aceste s'au rescum-
peratu

1001 schimburi in valóre de 724,612 „ 85 cr.

Deci starea portfoiulu
cu finea anului 1873 e de

339 schimburi in valóre de 165,783 „ 78 cr.

Amu rescomptatu la
alte iustite din portfoiulu
nostru in totatu sum'a de . 217,353 „ 20 cr.

Ne-amu pusu, dloru actionari, deosebita
silintia, a cultivá la noi acestu ramu de ope-
ratiune, fiindu celu mai acomodat pentru
dés'a investire a capitalulu si prin urmare
celu mai proventusu, ér cifrele de mai susu
constata, cá in conditiunile nóstre desvolta-
rea aceluia este avantagiósa.

O comisiune esmisa la finea anului din
sinulu Consiliulu, intrunita cu membrii co-
mitetulu de censura, dupa essaminare rigo-
rósá, a declarat din cambiele aflatórie in
portfoiu de dubióse sum'a de fl. 700, care s'a
ei trecutu la bilantiu íntre perderi. Alte dau-
ne n'avuramu nici in acestu ramu.

IV. Lombardulu séu imprumuturile pe efecte.

Dés'a si insemnatória schimbare, la
care au fostu espuse valorile de charthie in
anulu trecutu, ne-am impusu reserva in acestu
ramu, de aceea realisaramu aici mai pucine
afaceri. Presté totu s'au acordatu

108 imprumuturi de lombardu
in sum'a de 16,950 „ 60 cr.

din care s'au rescumpe-
ratu

86 imprumuturi in suma de 8,668 „ 60 cr.

remanendu starea loru
cu finea anului 1873 de

22 imprumute in suma de . 8,290 „ — cr.

Dupa tóte acestea in decursulu periodu-
lu nostru de operatiune s'au acordatu presté
totu la institutulu nostru in tóte operatiunile

3582 imprumuturi in suma de v. a. 1.126,503
fl. 90 cr.

Revirementulu cassei nóstre presté totu
a fost de 2,713,134 fl. 62 cr., destula dovéda
pentru dés'a cerculatiune a fonduriloru
nóstre.

Conspectulu A. aréta desvoltarea pro-

gresiva a operatiuniloru. Cifrele acestu con-
spectu mai multu ca ori-ce sunt in stare, a ni
dá idealulu desvoltárii institutulu nostru in
celu mai deaprópe venitoriu.

Acum câteva cuvinte asupra bilantiulu
nostru.

In totu periodulu de operatiune facuramu
dóue incheiári de comutu essaminat si veri-
ficate de comitetulu de revisiune, un'a la 31
decembre 1872 si alt'a la 31 decembre 1873.
Bilantiulu generalu, ce avemu onórea a vi
presentá astadi si care se afla impartitu íntre
Dvóstre in essemplarie tiparite, contine re-
sultatele ambeloru acelor incheiári, adeca
ale íntregulu periodu.

Spesele nóstre de fundare facu 12050 fl.
40 cr. Avemu convictiunea, cá in considera-
rea timpulu, ímpregiuráriloru si greutátoru
atinse mai susu, cum si facia de statistic'a
altoru societáti, speșele nóstre de fundare re-
manu din cele mai moderate. Desi dupa §. 68
din statute acele spese sunt a se amortisá in
10 ani, scadiendu-se pe fie-care anu câte 1/10,
administratiunea Dvóstre, dupa cum aréta bi-
lantiulu, a íntrebuíntiatu unele venituri ne-
prevedite pentru micșiorarea acelei cifre
inca in primulu anu presté mesur'a statute-
loru, scadiendu-o cu 2610 fl. adeca cu mai bi-
ne de 21%, si reducendu-o la 9440 fl. 40 cr.
Bilantiulu va aréta si alte amortisári, asia a
mobiliarulu cu 10% si a provisiunei de tipa-
rituri cu aprópe 60%.

Ne-amu premisu, Dloru actionari,
aceste amortisári in credintia, cá este bine a
ne multiamf in anulu primu cu mai pucinu
profitu, pentru cá mai pucinu sè ne aduca
cu atátu mai manóse frupte in anii urmatori.
Cu cátu cifrele realisabili numai prin amori-
tisare sunt mai pucine si mai mici íntre acti-
vele unu institutu, cu atátu mai solide sunt
bazele acestuia.

Cifr'a de 2066 fl. 30 cr. trecuta in con-
tulu perderiloru si profitulu ca „perdere de
cursu“ a provenitu din diferintia cursulu la
charthiele nóstre de valóre. In urm'a fluc-
tuatiuniloru cursulu din anulu trecutu atare
scadere fu neevitabile; ea a obvenitu la tóte
fondurile altoru institute compuse in vre-o
parte din charthie de valóri, fia fostu aceste
cátu de solide; pentru cá, precum sciti, nu
essista in tóta foia cursulu o singura char-
thia, care in anulu trecutu in urm'a crisei
mari sè nu fia aflatu scaderea de cursu insem-
nata. Dupa-ce inse efectele nóstre sunt, pre-
cum aréta conspectulu B., din cele mai bune
si ele nu sunt cumperate pentru speculati-
ne, ei singuru numai ca provisiunile de cassa
sè nu ne stee nefructificate, dupa-ce cursulu
loru dejá si pana astadi s'a amelioratu, cre-
demu, cá inca in decursulu anulu acestuia
aceea perdere ni se va restitui in mare parte.

Dupa tóte aceseta ven-
nitulu crudu (brutu) alu in-
stitutulu nostru in totu pe-
riodulu de operatiune a
fostu de 52,289 „ 09 cr.

Dupa subtragerea tu-
turatoru intereseloru, speseloru,
contributiuniloru, amori-
tisáriloru si perderiloru cu . 28,541 „ 10 cr.
resulta unu profitu curate de 23,747 „ 99 cr.

In sensulu §. 69 alu
statuteloru acestu castigu vi-
ne a se impartí in modulu
urmatoriu:

Pentru dd. actionari ca
interese de 5% dupa capita-
lulu de actiuni, computate
dela inceperea operatiuniloru,
10. aprilu 1872, pana la
31 decembre 1873 . . . 15,090 „ — cr.

Din restulu de 8658 „ 99 cr.

se vinu:
15% ca dotatiune
a fondulu de re-
serva 1298 „ 68 cr.

5% la fondulu de
garantie alu reu-
niuniloru 432 „ 89 cr.

Tantiemele Con-
siliulu, directorelu
si oficialiloru insti-
tutulu facu cu to-
tulu 1385 „ 25 cr.

10% tantiema pen-
tru comitetele reu-

niuniloru de creditu 865 „ 79 cr.
5% pentru scopuri

de folosu comunu 432 „ 89 cr. 4415 „ 50 cr.

Din restulu de 4242 „ 49 cr.

propunemu, ca 4230 fl. sè se imparta ca su-
pradividenda íntre dd. actionari, ér 12 fl. 49

cr. se se tréca in contulu profitulu anulu
venitoriu.

Pentru 3000 actiuni ale institutulu si se
vine deci din profitulu curatu aiu periodulu
trecutu ca

5% interese fl. 15,090 „ — cr.
ca supradividenda 4,230 „ — cr.

cu totulu deci se imparte
íntre dd. actionari su-
m'a de fl. 19,320 „ — cr.

care dá 6 1/2% interese la anu dupa capita-
lulu de actiuni, séu 6 fl. 44 cr. de actiuno.

Afara de acestu profitu societatea nó-
stra mai are unu fondu de reserva, care cu
adaugerea tantiemei de mai susu a ajunsu cu
inceputulu anulu, in care ne aflámu, la
cifr'a de 5718 fl. 35 cr.

Dupa tóte acestoa ni permitemu urma-
tóriele propuneri:

1. Aprobarea bilantiulu si darea abso-
lutoriulu.

2. Incuviíntiarea proiectulu acum ce-
titu pentru impartirea profitulu, anume ca
cele 5% interese dupa capitalulu de actiuni
amintite in a dóu'a alinea a §. 69 din statute,
sè se compute dela inceperea operatiuniloru
adeca dela 10 aprilu 1872 si ca antaiulu nostru
cuponu dela 1 iuliu 1874 sè se rescumpe cu
6 fl. 44 cr.

3. In privintia sumei destinate in §. 69
lit. g) a statuteloru pentru scopuri de folosu
comunu propunemu urmatori'a impartire:

a) Asociatiunei transilvane
pentru literatur'a romana si
cultur'a poporulu romanu din
Sibíiu fl. 100 „ — cr.

b) Alumneulu nationalu
din Timisória fl. 100 „ — cr.

c) Fondulu pentru scóla
romana de fetitie din Oradea
mare fl. 100 „ — cr.

d) Fondulu pentru scóla
romana de fetitie din Clusiu . fl. 50 „ — cr.

e) Fondulu pentru scóla
romana de fetitie in Abruda . fl. 50 „ — cr.

f) Fondulu miseriloru din
cetatea Sibíiu fl. 32 „ 89 cr.

Sum'a . fl. 432 „ 89 cr.

4. Fipsarea pretulu marceloru de pre-
sentia in sensulu §. 46 si 61 lit. d.) din sta-
tute.

5. Íntregirea Consiliulu de administra-
tiune in sensulu §. 34 din statute.

6. Alegerea revisoriloru de comutu
conformu §. 61 lit. f) din statute.

Avendu onórea, a supune tóte aceste
obiecte deliberárii Dvóstre in siedintia de
astadi, incheiámu, Dloru actionari, cu assi-
gurarea, cá si in venitoriu ni vomu pune tóta
posibila silintia intru a justificá increderea
Dvóstre, a deschide institutulu din ce in ce
resurse nóue si a face, ca íntreprinderea nóstra
sè coresponda in totudea un'a asteptáriloru
frumóse puse ínt'rins'a.

Raportulu acestu se ia spre sciintia
placuta.

Se dá apoi cetire urmatoriulu raportu
alu comitetulu pentru revisiunea compu-
tulu:

Onorabile adunare generala!

Denumiti — din partea onorabilulu
Consiliu de administratiune a institutulu de
credit si economii „Albina“ in virtutea
§§ loru 62 si 65 din statute — ca membri ai
Comitetulu de revisiune, si supunendu afa-
cerile institutulu nostru in toti ramii soi —
in sensulu §-lui 63 din statute antáiu la 24
fauru 1873, si a dóu'a óra la 22 martiu a. e.
unei essaminári rigoróse, ne amu convinsu, cá
tote extractele consuna intru tóte si deplinu
atátu cu cartea principale tienuta in ordine
esemplara, cátu si cu celelalte registre.

Essaminandu adeca comutu asupra
operatiuniloru anulu primu amu confrontatu
bilantiulu, apoi contulu profitulu si perderi-
loru cu cartea principale si cu registrele, si
facendu insine probe particulari ne-amu con-
vinsu despre perfect'a consonantia a acelor
cu cuprinsulu cártitoru; ce amu si confirmatu
cu supscrierile nóstre.

Ni permitemu deci propunerea, ca on-
rabila adunare generalu se binevoiesca
aprobá comutu pre timpulu dela 10 aprilu
1872 pana la 31 decembre 1873, si a dá Co-
siliulu de administratiune absolutoriulu re-
cerutu

In urma ne vedemu indemnati si
asta ocasiune a pune in vederea Onorabilulu
adunári generali meritele cele multilaterale
ale dlui directoru *Visarionu Romanu*, doveditu
in modu eclatantu, cum si a dá expresiune
recunoscentiei binemeritate íntregulu perso-
nalu de oficiali ai institutulu pentru zelulu
loru de activitate si ordine, dupace presté
totu vi potemu relatá lauda asupra íntregu
manipulatiuni.

Sibíiu, in 23 martiu 1874.

Augustu Senor, m. p. Ioane Bradu, m. p.

Georgiu Mateiu, m. p.

Adunarea apróba in unanimitate bila-
ntiulu prezentatu si acórdá Consiliulu de ad-
ministratiune absolutoriulu pe timpulu
operatiune pana la 31 decembre 1873. Am-
mene esprime recunoscentia Directorelu
si oficialiloru institutulu.

Presidiulu pune la ordinea dilei punctu
singuraticu din raportulu consiliulu de ad-
ministratiune evidentu mai susu, cari, dupa
desbatere premersa, se primescu; astu-modu
antaiulu cuponu alu institutulu dela 1. iuliu
1874 se va rescumpe cu 6 fl. 44 cr.

In sensulu §. 46 din statute se fipsá
pretulu marceloru de presentia pentru anulu
urmatoriu cu 2 florini.

Se procede apoi la íntregirea Consiliu-
lu de administratiune si asiá mai de parte
precum dejá am arétau la timpulu si loculu
seu. —

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—